

[Inger Stilling Pedersen.]

have zoologiske haver. Meningerne herom er delte, men inden man, som nogle gør, tager et kategorisk standpunkt, kan det nok være betimeligt at se lidt på de vilde dyrs levevilkår i dag.

Man er i de senere år blevet klar over, at det er nødvendigt at gribe ind, hvis man skal sikre arternes beståen, og det har så igen medført fredning af dyrene og oprettelse af nationale dyreparkeer i hjemlandene.

Hvis vi herhjemme af forskellige grunde ønsker at have zoologiske haver – der har været nævnt flere af dem i dag, og jeg kan også tilslutte mig det undervisningsmæssige i det, det er jo spændende at se et rigtig vildt dyr, lige så spændende som det kan være at se en rigtig ko for dem, der aldrig har set det før – må kravet være, at dyrene får levevilkår så tæt på det naturlige miljø som muligt. Den gammeldags form, måske også den billigste, hvor dyrene er udstillet i et bur og går hvileløst frem og tilbage, kan ikke tolereres. Og så kommer vi til det næste. Skal dyrene leve i disse frie og naturlige omgivelser, så koster det penge, det koster mange penge at indrette og drive zoologiske haver, og derfor er det naturligt, at spørgsmålet om statstilskud bliver aktuelt.

Vi kan også se på forslaget her, at det ikke kan lade sig gøre at realisere nogle af planerne, uden at man på forhånd ved, at man har økonomiske midler til rådighed. Vi finder det også rigtigt, at man stiller bestemte krav til de zoologiske haver, for at de kan opnå statstilskud, og vi vil også udtrykke tilfredshed med, at lovforslaget ikke alene omfatter Københavns zoologiske have, men åbner mulighed for andre og i første omgang Ålborgs.

Kristeligt folkeparti kan tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Bodil Emanuel (DKP):

Jeg synes heller ikke, der er nogen grund til at holde særlig store og lange taler om nytten og gavnen af zoologiske haver. Mange af vore børn har netop gennem deres opvækst fået udbytte af at komme derud.

Det, man må sige, er vel nok, at det er for dyrt at se dyr. Det er blevet alt for dyrt at komme derud, og det er vel også det, der er årsagen til, at det hele stagnerer. Derfor er dette lovforslag, som kan sikre havens drift, meget positivt, og det vil vi da i høj grad støtte. Det

har også i høj grad betydning for Ålborg zoologiske have.

Så vil jeg godt sige til hr. Poulsgaard, at forleden dag forstod jeg på ham, at han ikke ønskede at sætte den lille havfrue i bur og tage entré for, at vi kunne komme ind at se hende, men nu ligger der altså her fra hr. Poulsgaard en antydning af et forslag om, at skoleklasserne ikke kan komme gratis ind at se dyr, og det kan jeg da slet ikke forstå ud fra den betragtning, han fremførte forleden dag.

Jeg kan tilsige kommunisternes støtte til en positiv udvalgsbehandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg vil da gerne takke de aller-, allerfleste ordførere for tilslutning til forslaget. Det kan jeg jo ikke gøre med hr. Poulsgaard – hvad jeg heller ikke havde ventet – som mente, at dette forslag var udtryk for noget, der ikke vedrørte staten en papand. Det gør det heller ikke, for her drejer det sig om levende dyr, og i øvrigt følte jeg det med de udmærkede forslag, hr. Poulsgaard kom med, som om fremskridtspartiet har startet en julekonkurrence mellem hr. Voigt og hr. Poulsgaard om særprægede ordførelser. Jeg vil blot komme med den bemærkning, at der ligger et lovforslag, der ligger en stor betænkning og et stort udvalgsarbejde bagved. Jeg synes egentlig, det er fantastisk, at man med en sådan arrogance og en sådan hovenhed virkelig afviser et dygtigt arbejde udført af en række fornuftige mennesker.

Så skal jeg kun sige, at de spørgsmål, der måtte være – og jeg forstår udmærket dem, der kan have betænkeligheder ved dyreparkeer – kan vi opklare under udvalgsarbejdet.

Poulsgaard (FP):

Hr. kulturminister, nu gik det faktisk lige så godt med os to, og jeg kunne sige tak lige før, hvorfor så den tone her? Arrogance – selvfølgelig anerkender vi da det arbejde, der er udført af udvalget. Vi har fået et lovforslag, og det skal vi tage stilling til, og jeg har vist givet udtryk for min stilling. Der er ingen underkendelse af det arbejde, der er udført. Jeg kommer med nogle ideer, som jeg naturligvis for fremskridtspartiet vil fremføre under det udvalgsarbejde, som nu kommer, om at tilføre haven midler, men jeg synes nok, at er der nogle, der optræder arrogant herinde, er det faktisk samt-